

Mijn voet op stap

Ik zag mijn voet. Hij bewoog. Of eigenlijk bewoog ik mijn voet. Naar links, een beetje naar rechts. Ook in andere richtingen. Maar dan: pats! Ineens was mijn voet verdwenen! Mijn rechtervoet! Dat ook nog. Niet eens mijn linkervoet. Mijn voet zag ik niet meer. Ik keek waar ik zonet mijn voet nog zag, maar daar was geen voet meer. Ook niet stiekem mijn linkervoet op de plaats van mijn rechter. Ik keek haastig om mij heen: zo ver kon mijn voet toch niet zijn? Eén voet kan niet zo ver weglopen, dacht ik. Er was een grote schaduw waar ik hinkelend op mijn linker instapte. Ik had eventjes het gevoel dat mijn rechtervoet onder mijn rechterbeen doorliep. Maar in die grote schaduw kon ik dat niet zien.

Ik voelde nog eens. Dat was toch mijn linkervoet die ik voelde. Het voelde vreemd om met mijn linkervoet mijn rechtervoet niet te voelen, hoewel het voelde alsof mijn rechtervoet zich, al was het maar in de buurt, als rechtervoet voordeed.

Ik ging er bij zitten, dat ging nog makkelijk. Gelukkig wel. De schaduw bleef groot, dus met mijn hand tastte ik naar mijn linkervoet. Hij zat goed vast, dat stelde me gerust. Ik durfde niet te tasten naar mijn rechtervoet. Maar! Op het moment dat ik niet tastte, schuifelde er toch wat rond. Ik voelde een tikje tegen mijn linkervoet. Mijn rechtervoet! reageerde ik verheugd. Hij is er! In mijn enthousiasme stond ik op en verloor direct mijn evenwicht. Stilletjes bleef ik liggen. Hoe zou ik toch kunnen leven als mijn rechtervoet echt was weggelopen. En, dat zul je altijd zien, dan waait ineens het gordijn weg voor het openstaande raam. Weg schaduw, alles vol in het licht. Ach, mijn rechtervoet. Daar zag ik hem op zijn eigen oude, vertrouwde plaats. Niks weggelopen. Ik keek nog even goed: het was toch geen weggelopen linkervoet van een ander, onbekend been? Neen, het was echt een rechtervoet. En ook al is hij het misschien niet, sindsdien beschouw ik deze voet als mijn rechtervoet. Ik heb er plannen voor de toekomst mee gemaakt. Morgen loop ik er mee naar Sint Petersburg, om mijn beide voeten te laten kennismaken met de voeten van Daniël. Als zijn voeten dat willen.

zes-zeven-xx; ach_jul_2tig